

KÜÇÜK KAYILAR

KOMŞUMUZ RUMLAR

ENİS TEMİZEL

ERTUĞRUL GAZİNİN
İZİNDE...

Biraz zorlu bir yolculuktan sonra, Kayı obası halkı Domaniç yazlağından Söğüt kışlağına göçmüştü.

Artık herkes çadırlarındaki yerini almış, düzeni kurmuştu. Aynen yazlaklarındaki gibi hayatlarına devam etmeye başladılar. Alıştıkları şekilde, 400 çadır Söğüt yaylasına yayıldı.

Yazın yerini kış almıştı. Ama Söğüt yaylasının konumu da biraz farklıydı Domaniç'ten. Yazın Domaniç diğer yerlere göre daha serin oluyordu. Zaten onun için orada yaşıyorlardı. Kışın ise Söğüt diğer yerlere göre soğuk havaya karşı daha korunaklıydı.

Yine de kış, kışlığını gösterecekti. Ne kadar korunsalar da üşümleri kaçınılmazdı.

THROUGH THE AGES
À TRAVERS LE TEMPS

THE VIKINGS
LES VIKINGS

ANCIENNE GRECE
LA GRECE ANTIQUE

THE ROMAN EMPIRE
L'EMPIRE ROMAIN

VIA ANTIQUA

GAIL
LA GOULE

HOTEL DES TROIS
BARBES

Kayılar günlük işlerine kaldıkları yerden devam etmeye başladılar. Mevsim kış olunca, ek olarak yakacak odun toplamaya başladılar. Kışlık enfes çorbalar bu odun ateşlerinde pişecekti. Analar bebelerine bu ateşte süt kaynatacaktı.

Ve tabii ki daha kalın giysiler giymeye başladılar. <<< <<< <<< <<<

Üstlerine başlarına çok dikkat etmezlerdi. Daha doğrusu, süse çok meraklı değillerdi. Zaten parayla pulla işleri yoktu. Ama mutlaka temiz olmaya özen gösterirlerdi.

Günler çabucak geçti. Kışlağa taşınalı bir hafta geçmişti bile. Hayat normal haliyle akıyordu.

Kayılar kışın, özellikle de geceleri, çadırda daha çok vakit geçirirlerdi. Herkesin özel uğraşlarına daha çok vakit ayırması için iyi bir zamandı bu.

Yaşadıkları her macera onların hayatına yeni bir bilgi katıyordu. Kervansaray gezisi, Ahilerle dostluk... Bunların hepsi Kayıların kendilerini daha iyi keşfetmelerini sağlamıştı.

Sabah erkenden günlük ihtiyaçlar ayarlanıyordu. Günün ilerleyen vakitlerinde ise kilim örenler, kıyafet dikenler, tahtadan eşyalar yapanlar, hayvancılık malzemesi tasarlayanlar... Herkes bir şekilde işe koyuluyordu. Günler daha verimli ve dolu dolu geçmeye başlamıştı.

Kağan ve arkadaşları, yani Küçük Kayılar da artık Söğüt'e alışmışlardı. Birkaç gün aradan sonra tekrar buluşmaya başladılar.

Grubun lideri Kağan konuşmaya başlamıştı bile:

- Arkadaşlar, son yolculuğumuz nasıldı ama?

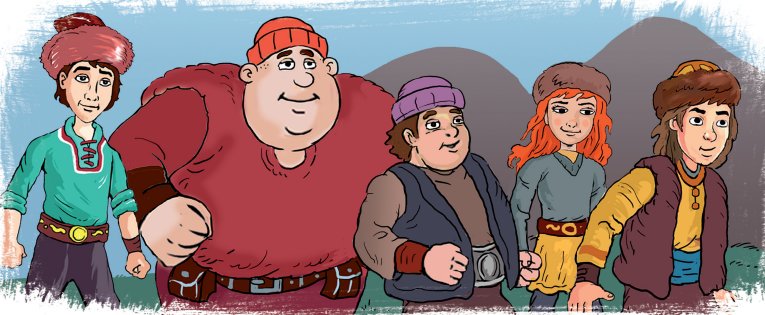
Doğukan sözü devam ettirdi:

- Biz beşimiz için böyle şeyler macera oluyor, ama yüzlerce kişi olunca kâbusa dönüşebiliyor.

- Evet Doğukan, ama liderimiz Ertuğrul Gazi sayesinde aşamaya-
cağımız zorluk yok gibi.

Batıkan uzun boyunun faydasıyla daha yükseği görebiliyordu.

- Bakın! Ertuğrul Gazi çadırını şu yüksek tepeye kurmuş. Obayı seyrediyor.

Çocuklar, Ertuğrul Gazi'yi daha iyi görebilmek için kayaların üstüne çıktılar.

Ertuğrul Gazi, hanımını Halime Hatun'la birlikte obasını seyre koyulmuştu. Hemen arkasında da annesi Hayme Ana ve çocukları vardı.

– Sayende obamız bir güzel yerleşti Söğüt'e, Ertuğrul.

– Hepimiz beraber yaptık ne yaptıysak, Halime. Nasıl ben olmadan onlar olamazsa, onlar olmadan da ben olamam.

– Doğru söylersin Ertuğrul. Ama yine de senin katkın büyük. Sen olmayınca büyük bir eksiklik hissediyoruz.

– Önce vatan, Halime... Bu toprağın gelecekteki sahibi olan çocuklarımız için onu korumalıyız.